

Sadakat Nişanesi İnfak

آَمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ
كَبِيْرٌ “Allah’a ve Resulüne iman edin ve O’nun (sizi emanetçi

yaptığı) yönetimini size bıraktığı mallardan harcayın. İçinizden iman edip harcayanlara büyük ecir vardır.” *Hadid/57;7.*

Muhterem Mü’minler! Hutbemiz, “**sadakat nişanesi**” olan **infak** hakkında olacaktır.

İnfak; Allah’ın hoşnutluğunu elde etme amacıyla kişinin, kendi servetinden muhtaçlara maddî ve manevî yardımda bulunması demektir. **İnfak**, yetmiş yakın âyette “**harcama yapma**” anlamında kullanılmakta, **farz olan zekâtı ve gönüllü olarak yapılan her çeşit hayrı içermektedir.** Kur’an’da muttakilere verilecek mükafatın anlatıldığı bir bağlamda şöyle buyrulmaktadır: **فِيْ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلْساۗئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ**

“Mallarında isteyenlerin ve yoksulların hakkını ayırırlardı...”
(*Zâriyât, 51/19*). Asr-ı Saadet’ten beri süregelen **ahlak-ı aliyeyeye ait bu faaliyetin** zaman içerisinde adı, alanı, şekli biraz değişmiş; “**himmet**” olmuş, **yardım olmuş, burs olmuş** ve şimdi de “**muavenet**” olmuştur.

İnfak sadece mala ve paraya münhasır değildir; **ilim, fikir, kuvvet ve amel gibi insana verilen bütün imkânların ihtiyaç sahipleriyle paylaşılması da infak kapsamındadır.**

İnfak, insanın elindeki imkânların genişlemesini beklemeden, mevcut imkânları ölçüsünde vermeyi alışkanlık hâline getirmesidir.

Allah kendi katında amelleri değerlendirirken, onun azlığına ve çokluğuna göre değil, **o işin ihlaslıca yapılıp yapılmadığına bakar.** “Bazen bir zerre ihlaslı amel onlarca kilo halis olmayandan daha değerli olabilir.” (*Bediüzzaman*)

İnfakın temelinde Allah rızası vardır; yapılan hayır ve harcamaların karşılığının Allah tarafından verileceğine inanmak, infak anlayışının önemli bir parçasıdır. **İnfakta miktardan ziyade niyet, fedakârlık ve samimiyet önemlidir;** hatta kişinin ihtiyaç duyduğu hâlde başkasını kendisine tercih etmesi infakın daha yüksek seviyesi olan **îsar’a** işaret etmektedir.

Rabbimiz sahabeye ve kıyamete kadar sahabe şuuruyla dine sahip çıkanlara şu müjdeyi vermektedir. **“Muhacirlerden ve Ensar’dan o ilkler ve bir de ihsan şuuruyla onlara tâbi olanlar var ya, Allah onlardan razı, onlar da Allah’tan razıdırlar.** Allah onlara, **altlarından ırmakların çağladığı, içinde ebedî kalacakları cennetler hazırlamıştır.** İşte büyük kurtuluş budur.” (*Tevbe sûresi, 9/100*)

İnfakın en ideal örneği **“İnfak Kahramanı”** olan Efendimiz (sav) ve sahabedir. Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyururlar: **“Yarım hurma vermek suretiyle de olsa, kendinizi cehennem ateşinden koruyunuz.** O kadarını da olsa bulamayanlar güzel bir sözle olsun kendilerini korusunlar! (*Buhârî, Edeb, 34*)

Ve yine Efendimiz: **“Sadaka vermek her Müslüman için bir görevdir.”** Bunun üzerine bir sahabi: Sadaka verecek bir şey bulamazsa ne yapacak? dedi.

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem): **“Eliyle çalışır, kazanır hem kendi yararlanır hem de sadaka verir.”** buyurdular

Sahabeyi büyük yapan ve pek çok âyet-i kerimede Cenab-ı Hakk'ın övgüsüne ve efendimizin takdirine mazhar kılında, **onların zor zamanda** dine sahip çıkmaları olmuştur.

Zor zamanlarda muavenet çok değerli ve kıymetlidir. Efendimiz'e hangi sadakanın daha hayırlı olduğu sorulduğunda: **“Sağlıklı, mala karşı tamahkâr, zenginliği umar ve fakirlikten korkar bir durumdayken verecek olduğun sadakadır.”** Diye cevap vermiştir: *(Buharî, Zekât 11).*

Günümüzde, imân ve Kur'ân'a sahip çıkmada ve onu neşretme vazifesini üzerine alma konusunda, çok defa, madde ön plâna çıkmaktadır. Bununla beraber, Allah'ın kendilerine mal-mülk ihsan ettiği insanların sadece infakla yetinmeyip, **bedenen dine hizmet yolunda koşmaları da elzemdır.**

Değerli Mü'minler!

Bir yönüyle elli yıllık geçmişi olan Hizmet hareketine; **“Bütün kurum ve kuruluşlarıyla insanlığın barış, kardeşlik ve saadetine adanmış bir seferberlik hareketi”** diyebiliriz. Yıllardır uygulanan planlı, sistemli ve asimetrik bir tahribat projesi ile, kurum ve kuruluşları gasp edildi, faaliyetleri belli yerlerde engellendi, ancak hamdolsun insanları hâlâ yaşıyor. **Yaşıyor ama olağanüstü mahrumiyetler ve sıkıntılar içinde bulunuyorlar.** Elbette imkânı olanlara düşen en büyük görev, **onlar kalıcı bir rahatlamaya kavuşuncaya kadar -bu sürenin ne kadar olacağını bilmiyoruz - mazlumlara yardım etmektir.**

Özellikle okulların açıldığı, kışın yaklaştığı, pahalılığın her alanda aşırı yükseldiği ve hapishanelerdeki **masumların yetim ve öksüz hükmünde olan evlatlarının** bize emanet edildiği, bir zaman diliminde yardımlara devam etme, hem **Hak katında** hem de **mazlumların yanında** çok değerli ve kıymetli olacaktır.

Hadis-i Kutside geçtiği üzere Allah (c.c.) Kıyamet günü şöyle der: Ey âdemoğlu! Hastalandım, beni ziyaret etmedin, Beni doyurmanı istedim, doyurmadın, senden su istedim, bana su vermedin”.

Âdemoğlu da: Sen âlemlerin Rabbi iken, ben Seni nasıl ziyaret edebilir, Seni nasıl doyurabilir, Sana nasıl su verebilirdim? der.

Allah Teâlâ: “Falan kulum hastalandı, **ziyaretine gitmedin.** Onu ziyaret etseydin, **beni onun yanında bulurdun.** Falan kulum senden yiyecek istedi, vermedin. Eğer ona **yiyecek** verseydin, **verdiğini benim katımda mutlaka bulacağını** bilmez misin? Falan kulum senden su istedi, vermedin. Eğer ona istediğini verseydin, **verdiğinin sevâbını katımda bulurdun.** Bunu bilmez misin?” buyurur. (R. Salihin, 898; Müslim, Birr 43) (Şamile, 2569).

Bu Kutsi Hadisi şerif Yüce Allah’ın, **kullarına yapılan iyiliği, âdeta kendisine yapılmışçasına önemsemesinin** dikkat çekici bir ifadesidir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) şöyle buyurmuşlardır:

“مَنْ لَمْ يَهْتَمْ بِأَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ” **“Müminlerin dertleriyle dertlenmeyén, onlardan (müminlerden) değildir...”** (Hâkim, Müstedrek, IV, 352; Heysemî, Mecmau’z-Zevâid, I, 87)

Her mü'minin, şartların ağırlaştığı ve dine sahip çıkmanın zorlaştığı dönemleri, birer **“ganimet ve fırsat mevsimi”** bilmesi ve bu dönemlerde yapılması gerekli olan vazifelerini, daha bir ihtimamla yapmaya gayret göstermesi gerekir. Muâvenetle elli yılın birikimi olan yetişmiş insanlara ve onların ailelerine sahip çıkmak, yardımlarına koşmak **adeta elli yılın hizmetine denk** bir hizmet olacağı ümidini taşıyoruz. Ayrıca yardımlaşma **kardeşliğin, vefanın, tesanüdün gereği olduğu gibi vifak ve ittifakın devamı için de şarttır.**

Evet, bir gün gelecek, Allah'ın izni ve inayetiyle, **“Zâlimlere dedirtecek kudret-i Mevlâ / “Tallahi lakad âsereke'llahu aleynâ.”** Allah'ın kudreti bir gün zalimlere, **Hazreti Yûsuf'un kardeşlerinin ona dediği gibi, “Şüphesiz ki, Allah seni seçkin bir insan halinde bize üstün kıldı.”** (Yûsuf, 12/91) **dedirtir.”** (Ziya Paşa) Fakat o güne kadar, “mazlum”un, “mağdur”un... yanında bulunmak, Allah maiyyeti adına atılmış bir adımdır. Allah'a yakın olmayı düşünüyorsak, o muhtaç insanlara el uzatmaya devam etmek zorundayız.

Hutbemizi şu dua ile bitirmiş olalım; Ey celal ve ikram sahibi Rabbimiz!.. bizi bekleyen işler, dünyevî imkânlarla ve sınırlı zamanla olacak türden değil; **ne olur, zamanı ve imkânları bizim için genişlet.** Hayır olan her türlü halimizde ve her çeşit işimizde **bize Kendi gücünden güç ve Kendi kuvvetinden kuvvet lütfet.**